

KÖRÖMVERS

P. NAGY ISTVÁN

elmenőknek és ittmaradóknak

lesétált a cipóm talpa
mely talpamat eltakarta
hosszú út – a láb maradna
útnak fáj ha járnak rajta

hová mennék patkolatlan
a föld elkopik alattam
a kavicsok simogatnak
mily védtelen puha talpam

eltörhetem vándorbotom
elnyűhetetlen bocskorom
melegét nem érzem már rég
a világ a körmömre ég